

Politiikan tuoksinassa
moni tuttu tuskastuikse
sekä siskoja sapetti,
kun tuo ällö äänestäjä,
ennen kelpo kansalainen,
teki temppunsa katalan,
antoi äänen aivan muille,
joutaville julkkiksille,
huuliveikoille pahoille,
jotka luulee tietävänsä
tasavaltamme asiat
paremmin kuin vanhat veikot,
eduskunnan suulaat miehet,
pojat potrat parlamentin.

Suru on, kun loppuu leipä
eestä parlamentaarikon.
Julmaa on elämän kulku,
julumempata mainen taisto.
Alkoi arki ankein mielin,
päivät turkasen tukalat.

Vaan kun koittaa uusi aika,
neljä vuotta on kulunut,
lienee kansa viisastunut.
Silloin alkaa kiivas kilpa,
taisto valtavan värikäs,
esitellään uudet teemat,
likoon pannaan eurosia,
lyödään lyttyyn joutojulkut,
saadaan ääniä enemmän.
Eiköhän jo onnistuta!

Jos on kansa niin katala,
ettei anna ääniänsä
vanhoille, valistuneille,
vaan on julkkujen perähän,
vaihdettava on se kansa!